

ת"פ 3814/09/19 - מדינת ישראל נגד מיכאל לויאשוילי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 3814-09-19 מדינת ישראל נ' לויאשוילי

לפני המאשימה כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר
מדינת ישראל
נגד הנאשם
מיכאל לויאשוילי
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר פרץ

החלטה

לפני בקשה מצד בא כוח הנאשם לדון את הנאשם שלא בפניו וכי הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם יישמעו מבלי צורך בהמתנה לקבלת תסקיר.

רקע (עיקרי הדברים)

1. ביום 02.09.2019, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **אימים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושל **החזקת סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. ביום 21.01.2020, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הורשע, ונשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, והתיק נקבע לשמיעת הטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר ליום 18.05.2020.
3. עקב מצב החירום בעקבות התפשטות נגיף הקורונה נדחה הדין ליום 02.06.2020 לתזכורת תביעה (מבלי צורך בהתייצבות הנאשם ובא כוחו). בד בבד, ביום 12.05.2020, הגיש שירות המבחן בקשת דחייה.
4. עוד ביום 12.05.2020, הגיש הסנגור בקשה לפיה יותר לו לטעון לעונש בעניינו של הנאשם בדיון שנקבע לתזכורת תביעה (ביום 02.06.2020), וזאת ללא צורך בנוכחות הנאשם (ובהסכמתו), וללא צורך בהמתנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. בעניין זה, הסנגור מלין על התנהלות שירות המבחן באשדוד הן באופן כללי והן באופן פרטני בנוגע לטיפולו בעניינו של הנאשם, ובדגש על כך ששירות המבחן טרם נפגש עם הנאשם וגיבש תסקיר סופי בעניינו. בנוסף לכך, בשל משבר הקורונה והסכנה שעלולה להיגרם לנאשם ולרעייתו בשים לב לגילם המבוגר ולעובדה כי הנאשם מסייע לרעייתו לטפל באחיה הסובל ממאה אחוזי נכות מבקש הסנגור לפטור את הנאשם מחובת התייצבותו לדיון.
5. בתגובתה מיום 17.05.2020, התנגדה המאשימה לבקשה, תוך שציינה כי על בית המשפט להתרשם מהנאשם עובר לגזירת דינו, מה גם שתסקיר שירות המבחן לעניין העונש הינו חלק מהסדר הטיעון שגובש בין הצדדים.

דין והכרעה

6. אכן, בהסכמת הנאשם, ניתן לגזור את דינו ואף להשית עליו מאסר, גם אם לא התייצב לדיון, אם הוא מיוצג (ראו לעניין זה, ע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 72012/05 **מדינת ישראל נ' סאמר בן עאדל מואסי** (פורסם בנבו, 14.09.2006); וכן ת"פ (שלום ת"א) 6035-12-18 **מדינת ישראל נ' תמיר אלדר** (פורסם בנבו, 01.07.2019)).
7. עם זאת, סעיף 128 מתנה החלטה זו בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט, ובכך שבית המשפט סבור כי לא יהיה בכך משום עיוות דין לנאשם: "**בית המשפט הוא שצריך להחליט בכך, וכדי שיעשה כן, צריכים להתקיים במקרה דנן התנאים הקבועים בסעיף 128 על חלופותיו, וככל שמדובר על סעיף 128(2) סיפא, צריך בית המשפט להיות סבור, שלא יהיה בשפיטתו של הנאשם שלא בפניו משום עיוות דין... אך שיקול הדעת בכגון דא הוא של בית**

עמוד 1

המשפט ולא של הנאשם..." (ראו לעניין זה, ע"פ 883/84 שמואל קרפ ואח' נ' מדינת ישראל, לח(4) 335 (1984)).

8. בית המשפט העליון עמד על השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו להכריע האם לדון נאשם שלא בפניו, וכך נקבע בבג"ץ 7357/95 ברקי פטה המפריס (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל, נ(2) 769 (1996): "סעיף 128(2) לחוק מאזן בין האוטונומיה של הרצון הפרטי, שבגדרו האדם חופשי, במגבלות מסוימות, לוותר גם על זכות יסוד (השוו, ע"א 294/91 חברת קדישא גחש"א "קהילת ירולים" נ' קסטנבאום [5], בעמ' 535), לבין האינטרס הציבוריבנוכחות הנאשם במשפטו. האינטרס הציבורי מתבטא הן בכך שאפשרות התביעה להוכיחאת טענותיה - למשל, על-ידי זיהוי הנאשם על-ידי עדיה באולם בית המשפט - לא תיפגע עקב היעדרות הנאשם מן המשפט, והן בכך שלנאשם עצמו לא ייגרם עיוות-דיןעקב ההיעדרות. עיוות-דין לנאשם אינו פוגע בו בלבד, אלא גם באינטרס הציבורילמשפט צדק. אכן, ויתור הנאשם על זכותו להיות נוכח במשפט מהווה שיקול באיזון בין האינטרסים המתנגשים. עם זאת, הוויתור כשלעצמו אינו סוף-פסוק. על בית המשפט לעשות שימוש בסמכות שהקנה לו החוק ולאזן בין האינטרסים המתנגשים."

9. ומהתם אל הכא, בענייננו, מדובר בטיעונים 'פתוחים' לעניין העונש, תוך שבית המשפט לא נדרש עדיין למלאכת גזירת הדין ולא ברור כלל מה יהיה עונשו של הנאשם בסופו של יום. בנוסף, הנאשם מואשם בעבירות שאינן קלות ערך כלל ועיקר, ועל מנת שלא יגרם לנאשם עיוות דין, נראה כי יש מקום לדון אותו בפניו, להתרשם הימנו ולתת לו את זכות המילה האחרונה.

10. מה עוד, שדרך המלך לפי סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי היא כי הנאשם יישפט בפניו. וכפי שטען הסנגור בעצמו, הרי ש"קורונה" איננה מילת קסם" (ה"פ (שלום ת"א) 12741-04-20 רב בריח (08) תעשיות בע"מ נ' פ.ל.א.ר. נהול נכסים בע"מ (פורסם בנבו, 16.04.2020)), ומשהסנגור לא הצביע על נסיבות מיוחדת המצדיקות העתרות לבקשה, ואף לא ברור עד תום מבקשתו מהן הסכנות המיוחדות הרובצות לפתחו של הנאשם מהגעה לדיון בעניינו, ומשהודעת שר המשפטים בדבר מצב חירום מיוחד בבתי המשפט פקעה, ומשבית המשפט מקפיד על ניהול ההליכים בהתאם ל"תו הסגול" - אין בדבריו של הסנגור כדי להוות שיקול המצדיק העתרות לבקשה. בנסיבות אלו, הרי שלדידי האינטרס הציבורי ובכללו מניעת עיוות דין, מצדיק את נוכחות הנאשם בשלב הטיעונים לעונש בעניינו.

11. לעניין בקשת בא כוח הנאשם לשמיעת הטיעונים לעונש בתיק מבלי להמתין לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, הרי שמעיון בפרוטוקול הדיון מיום 21.01.2020, ומתגובת המאשימה, נראה כי שליחת הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו הייתה כחלק מהסדר הטיעון שגובש בין הצדדים. כידוע, משבר הקורונה פגע בתפקודן של מערכות רבות בישראל ובהן שירות המבחן. והגם אם בשל משבר הקורונה חל עיכוב מסוים בקבלת התסקיר הרי שאין בכך כדי לייתר את קבלתו על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מהנאשם באמצעותו עובר לגזירת הדין. שכן, שירות המבחן מסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו, בש"פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמוחה (לא פורסם, 13.01.2011)). בנסיבות אלו אין בידי להיעתר אף לבקשתו זו של הסנגור. עם זאת, יובהר כי ככל שבא כוח הנאשם מבקש לחזור בו מהסדר הטיעון אזי פתוחה בפניו הדרך להודיע על כך לבית המשפט.

12. סוף דבר, מצאתי לקבוע כדלקמן:

א. קובעת לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר ליום 16.06.2020 בשעה 15:00. שירות המבחן מתבקש להיפגש עם הנאשם בדחיפות ולהגיש תסקיר בעניינו עד 3 ימים עובר למועד הדיון. העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.

- ב.** למען הסר ספק, הדיון הקבוע לתזכורת תביעה ליום 02.06.2020 - בטל בזאת.
- ג.** הנאשם יכבד את בית המשפט בנוכחותו וייתייצב לדיון.
13. ויוער, כי ככל שיתקבל תסקיר שירות מבחן עובר למועד האמור, יוכל הסנגור לעתור להקדמת הדיון.

ניתנה היום, כ"ה אייר תש"פ, 19 מאי 2020, בהעדר הצדדים.